

Plâns

Adina Speranta

prin fereastra ovală pășește neștiută
pentru a câta oară
lumina lunii mută

pe foaia de hârtie se odihnește-o clipă
purtându-și trena lungă
pe slova aurită

o lumânare veche uitată pe o carte
lumina-n întuneric împarte
și desparte
apoi atinge foaia
cu lacrima-i de ceară

poetul o privește
și plânge-ntâia oară

Adina V.

12.04.2018